

2. Про використання статусу неприбутковості: Лист ДФС України від 02.03.15 № 7023/7/99-99-19-02-02-17 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sfs.gov.ua/podatki-ta-zbori/zagalnoederjavni-podatki/podatok-na-pributok-pidpri/listi-dps/187230.html>.
3. Лабораторія законодавчих ініціатив [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.parliament.org.ua/>

Існування господарських судів: за і проти

Линюк К.В., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Нескороджена Л.Л.*

Судова форма захисту є однією з гарантій прав і свобод громадянина, передбачених Конституцією. Динамічні зміни, що відбулися в Україні, знайшли своє відображення в Основному Законі нашої держави та об'єктивно зумовили необхідність створення і функціонування системи спеціалізованих господарських судів.[1]. Система господарських судів досить успішно пройшла період свого становлення. З року в рік дедалі більше суб'єктів підприємницької діяльності, реалізуючи встановлене державою право, звертаються за захистом своїх прав до господарських судів. Відтак, збільшується навантаження на суддів. Виходом із цієї ситуації можна вважати внутрішню спеціалізацію суддів господарського суду. Саме вона дозволила суддям, розглядаючи конкретну категорію спорів, удосконалювати знання в певній галузі законодавства.

В Україні судова система побудована за принципами територіальності та спеціалізації. Таким чином, діє система загальних судів, адміністративних та господарських на чолі з вищими судами, але окремі фахівці схиляються до думки про доцільність побудови судової системи тільки за територіальним принципом, відмовившись від господарської спеціалізації. На сьогодні доцільність збереження господарських судів залишається під сумнівом. Аналіз юрисдикції господарських судів свідчить про те, що вони вирішують такі самі справи, які розглядаються загальними судами у порядку цивільного судочинства, але з участю юридичних осіб та фізичних осіб-суб'єктів господарювання. З одного боку, господарські суди можуть похвалитися більш оперативним вирішенням судових справ у порівнянні із загальними судами, а також кращим матеріально-технічним забезпеченням. Звідси парадокс: у матеріальних правовідносинах фізичні і юридичні особи займають рівне становище, а от судовий захист своїх інтересів вони шукають у різних судах. При цьому справи між юридичними особами вирішуються значно швидше, хоча такі справи часто набагато складніші. З іншого боку, господарські суди викликають багато нарікань через різне застосування законів у порівнянні із загальними судами [2, с. 247].

Серед головних аргументів на користь виникнення і розвитку думки про ліквідацію господарських судів – незначна кількість справ, які розглядають у цих судах.

Основними факторами, які вплинули на такий показник є те, що частина справ відійшла до новостворених (2008 р.) адміністративних судів; бар'єром є встановлена 2010 року висока ставка судового збору (2% від суми позову) за подання позову; останні роки спостерігається спад економічної активності суб'єктів господарювання, у тому числі

іноземних. Проте кількість господарських спорів залишається значною, їхню складність, а нерідко й суспільну значущість, не можна порівнювати зі звичайними цивільно-правовими конфліктами.

Вважаю що сам факт ліквідації господарських судів має як безліч плюсів, так і мінусів. Головним плюсом, як вважає значна кількість науковців є економічна доцільність, а саме зменшення фінансування що виділяються з державного бюджету для забезпечення здійснення правосуддя господарськими судами.

Водночас заявляючи про необхідність ліквідації господарських судів, ніхто не каже, що до бюджету надходять десятки мільйонів гривень від судового збору щороку. Якщо систему буде ліквідовано, яким чином будуть компенсувати нестачу цих надходжень?

А одним з головних мінусів є компетенція та суддів загальної юрисдикції щодо вирішення господарських спорів. Суддя, який розглядає деякі категорії господарських справ, має володіти не лише знаннями з права – він повинен розумітися в бухгалтерії, фінансах, аудиті тощо. Причому стає все більше складних з точки зору тлумачення норм права справ, та ще й за участі іноземних компаній, тому суддя повинен на певному рівні володіти міжнародною економічною освітою, розуміти наслідки прийнятих рішень. Він має також розуміти, як розгляд і вирішення подібних спорів відбуваються у світовій практиці.[3, с. 372]

Не можна порівнювати справу щодо притягнення до адміністративної відповідальності або нескладну кримінальну справу, де вже десятиріччями існують сталі правові позиції щодо складу правопорушення, і справу господарської юрисдикції. Навіть найвищий орган судової юрисдикції формує правові позиції з наявними окремими думками.

Як висновок, можна зазначити що господарські суди - це напрацьована роками практика, яка потребує постійного удосконалення і глибокого вивчення, ліквідація ж даних структур може призвести до значного руйнівного впливу на всю судову систему.

Список використаних джерел:

1. Конституція України від 28 червня 1996 року // Відомості Верховної Ради. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Мельник М. І., Хавронюк М. І. Суд та інші правоохоронні органи. Правоохоронна діяльність: закони і коментарі: Навч. посібник. — К.: Атіка, 2000. — 512 с.
3. Басай В. Д. Судові та правоохоронні органи України: Підручник. — К.: ВПТ «Вік», 2001. — 634 с.

Юридична відповідальність в сфері економіки

Лук'ячук В.О., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Геліч Ю.О.*

Юридична відповідальність зазвичай розглядається як міра державного примусу, або такого, що отождоюється з покаранням за правопорушення.

Юридична відповідальність за впливом на суспільні відносини посідає провідне місце серед інших видів соціальної відповідальності, оскільки вона має чітку формальну визначеність у загальнообов'язкових правових нормах, встановлюється, забезпечується і здійснюється у встановленому порядку